

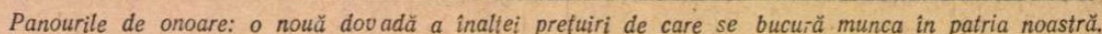
„E o dimineată ca oricare alta. Toțuși, de cum pășești pragul casei, simți că străzile pe care treci, oameni pe care-i întâlnești, întreg orașul frează, e în ajunul unui mare eveniment. Din pâniile meșaganelor se revărsă, pe străzi și în case, cântece vioaie. Oamenii le ascultă cu fețele senine, cu zămbetul înflorind pe buze și trec mai departe spre fabrica sau spre instituția unde-i așteaptă o nouă zi de muncă rodnică.

Deci, la drum...

★
...Să intrăm acum împreună pe
poarta fabricii de confecții „Gheor-
ghe Gheorghiu-Dei”.

Cândoa, pe locurile acestea, muncitoarele lucrau în câteva maghernițe întinecoase pe care patronul le numea „ateliere”. Aici își distrugneau sănătatea, pentru a câștiga o bucată amară de pâine, numeroase muncitoare. Cu ură se gândesc azi la acele vremuri muncitoarele fabricii de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej”. Cu ură se gândesc ele și la conducătorii de pe atunci ai țării, la cei care aveau nerușinarea să se numească „deputați” și „aleși ai poporului”.

...Am aflat multe lucruri frumoase la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”. Ne-am dat seama și mai bine cât de mare este elanul cu care muncitorii din întreprinderi întâmpină alegerea. Ne vin în gând cuvintele simple dar calde ale Mariei Dima: „Sunt fericită că primul meu vot îl voi da candidaților pro-

Să mergem mai departe! Să cunoaştem alte locuri, alţi oameni! Ai

Tramvaiul e împodobit sărbătoreste. Călătorii, la fel de voioși ca toți oamenii muncii pe care i-am întâlnit astăzi, discutau cu apărind despre munca lor, despre eșecurile pe care au să-l trăiască în curând. Atenția ne-a fost reținută de o discuție interesantă dintre un tânăr și o tânără. Tânărul povestea ceva în legătură cu o partidă de șah pe care o susținuse la instituția la care lucrează. Cei doi au început apoi să vorbească despre munca lor. Așa am aflat că amândoi sunt avocați, eșii de curând de pe băncile facultății. Am intrat în vorbă cu ei. Cât de frumoși își exprimau bucuria de a fi putut să învețe, și de a fi fost repartizați în locuri de muncă unde își pot da toată capacitatea lor. Le-am notat în carnețel numele. Bianca Rădulescu și Emil Neicușescu. Deducând, am scris cele câteva cuvinte pe care ni le-au spus înainte de a ne despărți: „Abia așteptăm clipa când ne vom prezenta în fața urnelor. Măine vom vota pentru viitorul nostru, pentru minunatele perspective care s'au deschis în fața noastră. Iată de ce ne vom da votul candidaților FDP.”

Nu-i așa, cititorule, că-ți crește
bucuria în suflet cu cât stai de
vorbă cu mai mulți cetățeni din

Să nu ne oprim însă, să pornim
mai departe...

★

...Recunoști vechea piață Obor, dragă cititorule? Îți amintești poate că aici se întindeau pe vremea burgheziei puzderie de dughene și băraci prost aprovizionate, unde erai nevoit să plătești prețuri de speculă pentru cel mai neînsemnat aliment? A dispărut de mult vechea piață. În locul ei se întinde acum clădirea curată și spațioasă a halelor, unde mulți de oameni ai muncii se pot aproviziona cu alimente proaspete, la prețuri estime. Iar în viitor, desigur, toate pietele Capitalei vor arăta astfel, cu hale mari și luminoase.

Privim prin geamul mașinii. Peste tot, orașul ne înfățișează străzi împodobite. Lanțuri de crengi tinere de brad se întind printre stâlpi dealungul străzilor. Zidurile caselor, îmbrăcate în roșu, purtând tablouri și lozinci, îți întregesc impresia de sărbătoare. Și cu ochii minții vezi de pe acum bulevarde largi, drepte, străjuite de clădiri minunate...

Prin fața mașinii în care ne aflăm trec două automobile noi, pline cu copii. Citim inscripția de pe geamurile mașinilor: „Atențiune, copii” Te gândești la viața fericită a acestor copii, cărora statul nostru le acordă o grijă părintească. Pe strada Al. Constantinescu, cele două mașini s’au oprit. Una în fața căminului Combinatului Poligrafic „Casa Scânteii”, cealaltă ceva mai încolo, la căminul I.C.S. „Alimentara”. Desigur, cititorule, uitându-te la acești copii cu fețele rumene și sănătoase, îmbrăcați în hăinuțe călduroase, îngrijii cu dragoste, poți înțelege și mai bine cuvintele pe care ni le-a spus gospodina Alexandrina Niculescu, mamă a doi copii: „Imi amintesc, tovarăși, de copilăria mea, de copilăria nenorocită pe care au trăit-o toți copiii de muncitori pe vremea burgheziei. Copilăria aceea eu știu că nu

Acum, cititorule, să trecem prin cartierul Steaua, cartier de locuințe muncitorești. Și aici e sărbătorile. În ferestrele caselor, încadrat de flori, portretul primului candidat al poporului nostru, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Măine, ceferiști din circumscripția electorală Grănița Roșie își vor da cu bucurie și încredere votul lor celui care i-a condus pe ei și întreg poporul muncitor în lupta dusă cu succes împotriva robiei. Muncitorii ceferiști votează acum liberi, pentru viața lor fericită de azi, pentru zilele minunate ce vor veni.

★

După ce am vizitat și șantierul Teatrului Muzical, viitor edificiu al culturii noi socialiste, unde am găsit aceeași atmosferă de sărbătoare și entuziasm, să ne oprim la șantierul unde prin munca avântată a sute de constructori se înalță azi marea noastră construcție a „Casei Scântei”. De aici, sute de mii de ziare pleacă zilnic spre cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Aici se tipăreste „Scântea” iubită!

La combinat, muncitorii au realizat în întâmpinarea alegerilor numeroase succese în muncă. În frunte sunt stahanoviști: Avram Leheșman, lucrător la oșet, Siloia Mușatescu, făluitoare, Ion Constantinescu, dela rotative și zețarul Nicolae Ionescu. Iar eforturile lor se împletesc cu ale vrednicilor constructori care nu-și preocupese eforturile pentru a termina clădirea. Asemenea constructori fruntași sunt Dumitru Manea și Ion Pandele vrednici stahanoviști.

Plecăm dela „Casa Scânteii” purtând în gând imaginea măreşei construcţii, aşa cum va arăta în curând acest palat al culturii, clădit după principiile arhitecturii sovietice şi cu sprijinul Uniunii Sovietice.

★

*Fiindcă tu, cititorule care ne-ai
însoțit până acum, îndrăgești mult*

Nu odată ai văzut Stadionul Republicii fremătând de tinerețe, de entuziasmul miilor de spectatori prezenți la întâlnirile sportive care se desfășoară dealungul fiecărui an. Sau parcul sportiv Dinamo, unde ai putut urmări întreceri de fotbal, ciclistism sau de baschet și volei, ori sala de sport minunată utilă, construcție deosebit de modernă... Nu ai uitat desigur de bazinul acoperit și de sala de sport dela Floreasca, de terenul de antrenament C.C.A. și nici de celelalte zeci de terenuri și baze sportive care au răsărit în toate colțurile Capitalei, pe lângă mai toate întreprinderile, uzinele și școlile.

★

S'a inserat. Impreună cu noi, privește cum luminile orașului se aprind una câte una! În seara asta însă luminile care ard sunt multe, dar cântăciorul străzilor, lozinci luminoase. Vitrinele magazinelor încercate cu bunătați atrag numeroși cumpărători. Tineri și vârstnici se opresc în fața magazinelor, unii mai grabiți privesc doar o clipă, alții intră. Iată vitrinele magazinului I.C.S. București. În magazin, vânzătorii abia prădădesc să servească mulțimea de cumpărători. Pe bulevardul N. Bălcescu, deși s'a inserat, prin fața magazinelor înșiruite dealungul bulevardului, trece un furnicar de oameni. În fața vitrinei unui magazin cu articole de sport, doi tineri plănuiesc ce-și vor cumpăra pentru a merge pe munte.

Ne îndreptăm către Piața Mihail Eminescu. Privim frumoasa pavoazare dela I.R.E.B., grăitoarea vitrină-expoziție care-ți arată în imagini vii victoriile noastre pe drumul electrificării țării.

★
 Și acum, dragă cititorule care ai trăit alături de noi bucurile acestei zile de ajun de sărbătoare, e timpul să ne despărțim. Nu e așa că ai văzut lucruri minunate în orașul nostru, nu e așa că ți s'a umplut inima de bucurie? Gândește-te numai la un singur fapt, pe care ai avut prilejul să-l vezi odată cu noi. Să-l înscrim în reportaj.

„Trecusem de centru. Pădăsisem marile bulevarde pavozate cu pricepere, luminate feeric de becurile aprinse în jurul portretelor conducătorilor partidului, ale candidaților F.D.P., în jurul lozincilor. Treceam pe o străduță lăturalnică, cu case mici, bătrânești. Deodată, în cadrul „străzii” ferestre luminate a apărut un bătrân pe chipul căruia anii își puseseră pecetea. Cu mișcări încete, bătrânul a prins în perovazul ferestrei un mic portret al tovarășului Gheorghiu-Dej. Dedesubt, a ăzemat o lozincă scrisă de mână: „Votați cu încredere candidații Frontului Democrației Populare”. Apoi, a strigat pe cineva din casă. Un băiețel și o fetiță au apărut în fereastră. Bătrânul le-a spus ceva, apoi cu toții s’au aplecat în afară, s’au uitat la portret și la lozincă. Lumina becului de pe stradă cădea chiar pe fețele lor. Am mai stăruit o clipă cu privirea pe chipurile lor, apoi am trecut mai departe, cu sufletele și mai bucuraoase...”

...Și acum, fiindcă e seară târziu, să ne despărțim. Rămăs bun, cititorule și mâine ne vom întâlni din nou. De astă dată, în fașa urnelor de vot.

PAULA LĂZĂRESCU
AUREL CRISAN

